

1092 Budapest, Ráday utca 28.

XII. évfolyam 2015/2. sz.

MINT A SZÉL, A TŰZ ÉS A MÁMOR...

PÜNKÖSD: Reménység szárazság idején, szélcsendes időben

A pünkösdek jeles napján / Szentlélek Isten küldeték / Megerősíteni szívüket / Az apostoloknak” – így énekeljük egyik ősi énekünkben.

Pünkösöd gazdag, sokarcú ünnep... Ma talán éppen azokra a vonásokra érdemes figyelnünk, amelyek néha elsikkadnak előlünk. Különösen akkor nagy ennek veszélye, ha egyoldalúan csak az ünnep „csodás” vonásait hangsúlyozzuk.

Pünkösdről, az anyaszentegyház és a Krisztus-hit születésének csodájáról csak képekkel és hasonlatokkal beszélhetünk. Csodákra vágyódhat az ember, de azokat, mint étlapról a megkívánt ételt, meg nem rendelheti. Imádkozhatunk és reménykedhetünk, hogy ígéreteit beteljesítve megadja Isten népének – nekünk! – a mi korunkban is ezt a csodát.

Akik ma élhetik át, ugyanúgy élük meg, mint egykor az apostolok és velük együtt az első jeruzsálemi gyülekezet. Ezt az eseményt nem lehet az emberi értelemkoordináta-rendszerébe szorítani. Ahhoz, hogy elmondhassuk, mi történt, nekünk is képekre és hasonlatokra van szükségünk. Lesznek – természetesen lesznek –, akik mosolyognak, akik visszautasítják, és lesznek, akik nem tudnak vele mit kezdeni, tünetően hátat fordítanak, és azt mondják: mesebeszéd. Grammokkal, centiméterekkel kimérhető világunkban Isten jelen lévő ereje? Ugyan, ilyen nincs – így vélekednek. De akinek szívében

megszületik a bizonyosság, és visszhangzik az üzenet, az boldogan ismeri fel: ezek Isten csodálatos dolgai! Ő maga cselekszik itt.

S ez sokszor úgy történik, mintha valami szél támadna...

Az ember néha felriad éjjel. Csend volt, amikor lefeküdt, mélységes mély csend, szinte álomtalan álomba zuhan ilyenkor a test és a lélek; s éjjel egyszer csak felriadunk, remegnek az ablakok, és messziről, ki tudja, honnan, megindult a szél. Így van a Szentlélek munkája is az emberben. Az emberlélek halálos mély álmából felriadunk,

és érezzük, valami megmozdult körülöttünk és bennünk. Megelevenednek a régen tanult és már elfelejtett bibliai mondatok, és ragyogni kezd Isten sokszor megtapasztalt, de eddig meg nem becsült jósága. Feltisztul a látóhatár, és a Szentlélek szele elfújja a szívünkre telepedett port és ködöt. Tévedéseink és hazugságaink lelepleződnek, és a komolyan nem vett igazságok ragyogni kezdenek. Áldott ez a szél! Tisztít

és felfrissít, és Jézus nevének dicséretét zendíti szívünkben és szánkban.

És olyan is, mint valami tűz... Először talán csak pislákol, de egyre nagyobb lángra kap. A szemetet elégeti, a fagyoskodónak meleget ad. Így a Szentlélek tüze is. Pusztítja a szemetet. Ahol ő van munkában, ott nincs helyük a tév-

tanításoknak, a kódfejtő babonáknak, csillagjósásláknak és horoszkópoknak. S minél jobban pusztul a szemét, annál szebben és hívogatóan villan az evangélium fénye: egyedül Jézusért van üdvösségünk, és rajta kívül nincsen más! Igen, a Szentlélek olyan is, mint a tűz. Ami káros és szemét, elpusztul a lángjában; de melegében a dermedt, hitetlenségbe és szeretetlenség befagyott szív olvadozni kezd.

Mennyire kellene nekünk is ez a tűz! Hiszen akik a Szentlélek nélkül szűkölködnek, fagyoskodnak, dideregve húzzák össze lelküket. Mint ha a fájdalmas József Attilai vízió válna ilyenkor valóra az emberen: „A semmi ágán ül szívem, / kis teste hangtalan vacog...” S ez így marad mindaddig, amíg Isten ezzel a tüzzel nem kezd el minket felolvasztani, megtisztítani, életre melegíteni.

De olyan is, mint valami mámor... Lehet, hogy többeket meghökkent ez a kép; de ne feledjük, az első pünkösdkor is voltak, akik úgy gúnyolták az apostolokat, hogy édes bortól részegedtek meg. Igen, erre a hasonlatra is szükségünk van, hogy elmondhassuk a pünkösdi üzenetet. Valóban, sokszor olyan, mint valami mámor. Ilyenkor sajátos elragadottság lesz úrrá az emberen. Ilyenkor születnek a nagy vallomások. Így énekeltek az apostolok, hogy áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki újjászült minket

új reménységre! Így zendített Pál apostol a Krisztus-himnuszra, és biztosan így énekelte az első korinthusi levél szeretethimnuszát is. ... Hát nem volt ostobaság a gyűlölködő világban szeretethimnusz énekelni? Acsarkodó ellenfelek közé fegyver nélkül odaállni? ... Hol van itt a szikárhűvös értelem logikája, a világ bölcsessége, a politikusok taktikája? S mégis – dehogyan mégis, hanem éppen ezért! – micsoda erő van ezekben a vallomásokban, s milyen szépség, mert a Szentlélek szülte őket. Amikor ő munkálkodik, az valóban olyan, mint valami szent mámor, amely megingathatatlan bizonyossággal tölti el az embert. Amikor Isten emberei ezzel az erővel szólnak, akkor épül az Isten országa, és ezen a pokol kapui sem vesznek erőt.

Kedves Olvasó! Ez már nem jeruzsálemi történet, hanem örök, és a miénk is lehet. Mert ahol a Szentlélek Úristen munkában van, ott megindul a szél, lánggra kap a szikra, és reménységgel telik meg a szív. Vagyis pünkösöd lesz, megszületik és épül a Krisztushívők közössége.

Ittész János

*Megjelent az Evangélikus Élet
2009. május 31-i számában*

AZ EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA KÖZGYŰJTEMÉNYI FŐOSZTÁLYÁN JÁRTUNK

Az EKE Elnökségének képviseletében Baranya Péter, Berecz Ágnes, Hubert Gabriella és Török Beáta 2015. május 20-án informális találkozón járt az EMMI Emberi Erőforrások Minisztériuma. Mivel az átszervezések miatt erősen lecsökkent a főosztályon dolgozók létszáma, ezért külön értékelnünk kell, hogy

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Vígh Annamária Főosztályvezető Asszony és Tóth Elek fogadta az egyesülés képviselőit.

Tájékoztatást kaptunk arról, hogy a Főosztály jelenleg elsősorban a közgyűjteményi stratégia megalkotását, a szakfelügyelet megszervezését és a jogszabályalkotást tartja a legfontosabb feladatának.